

isvrigt henholder mig til den afgivne Betænkning, at der fra Ordsværens Side behøver at tilspøies mere i denne Sag.

Føren: Den ærede Ordsværer omtalte ikke det Vædringsforslag, der er stillet af hele Udvalget. Skjøndt jeg ikke er Opfinder af dette Vædringsforslag, men kun har tiltraadt det i Udvalget, finder jeg det fornødent at ledsage det med nogle faa Bemærkninger. Det er interessant, at det eneste Vædringsforslag, som Udvalget har fundet sig foranlediget til at stille til det af den ærede Justitsminister forelagte Lovforslag, egenlig ikke vedrører dette Lovforslag, men staar i den nøieste Forbindelse med et andet Lovforslag, som er forelagt af den høitærede Indvigningsminister, nemlig Loven om Spærningen. Saaledes som det er formet i § 7 af den høitærede Minister, er det overensstemmende med den Form, hvori det i sin Tid blev afgivet af Udvalget, og naar Udvalget nu har fundet sig foranlediget til at foreslaa Vædringer, faa er det, fordi det er kommet til en anden Anskuelse. Jeg for mit Vedkommende anser ikke det i Betænkningen stillede Forslag for at være bedre, end det, der staar i § 7, og jeg skulde ikke have fundet mig foranlediget til at tiltræde dette Vædringsforslag, naar ikke Dusket var fremkommet fra andre Sider. Da der i det Hele taget i Udvalget har vist sig en faa skøn Enighed om alle de Punkter, der bleve forhandlede, har jeg ikke villet dissentiere, saameget mindre som jeg ikke tillægger Bestemmelsen nogen stor Betydning som midlertidig Foranstaltning. I Lovforslagets § 7 staar det som en midlertidig Foranstaltning, at de, der ville have Ret til at fære som Førene af Dampskibe, skulle forinden have faret som Førene eller som Styrmand paa et Dampskib i eet Aar. Det er en praktisk Fordring, som stilles for Retten til at føre Dampskibe. Derimod gaar Vædringsforslaget ud paa at bestemme, at Vedkommende for at faae denne Ret efter den 1ste April, 1875 skal, saafremt han ikke inden den Tid har underkastet sig Styrmandsexamen, naar han underkaster sig Styrmandsexamen, tillige underkaste sig en Examination i Maskinlære. Det er altsaa Udvalget, der fremsætter den theoretiske Fordring, medens Lovforslaget fremsætter den praktiske. Begge Dele ere nødvendige, ligesom man ved den almindelige Spærningslov gaar ud fra, at en Mand, for at kunne faae Lov til at føre et Seilskib, ikke alene skal have bestaaet den theoretiske Examen i Navigation, men tillige have faret i en lavere Grad for at kunne komme ind i en høiere Grad. Noget lignende finder Sted ved Dampskibe. Dampskibe ere ikke Maskiner, der kunne behandles paa samme Maade som Seilskibe. Der er nemlig to Ting, som der maa tages Hensyn til foruden de almindelige Hensyn, der maa kræves, idet man maa se hen til; at den Vedkommende, der skal fære med Dampskibet, for-

staar Navigation, og det Andet er, at han maa have noget Kjenndskab til Maskinen. Det er ikke nok for en Dampskibsfører, at han har ført et Seilskib eller som Styrmand har faret med et Seilskib, han maa, for med Sikkerhed at kunne føre et Dampskib, tillige have noget Kjenndskab til Maskinen. En Ting er det imidlertid at kjennde Maskinen og dens Brug, og noget Andet er det at kjennde Skibet og dets Brug, og det er ingenlunde uden Betydning, at den, der fører et Dampskib, ved, hvorledes det skal behandles under vanskelige Forhold. Der er ikke her Spørgsmaal om at manøvrere med Skibet mer eller mindre smukt, hurtigt at lægge kjønt til ved et Bolværk eller seile i indskrænkede Farvande og komme godt frem og tilbage, men her er Tale om at bruge sit Dampskib i de store Farvande under vanskelige Forhold. Thi naar Storm og Søgang kommer paa, skal der manøvreres med de lange og smalle Dampskibe i den aabne Sø helt anderledes end med Seilskibe, og det at have mer eller mindre Kjenndskab til Maskinen kommer her ikke i Betragtning. Det kan være af den største Betydning for Dampskibets Sikkerhed, at det i paakommende Tilfælde bliver lagt paa den rette Maade, og at Føeren passer det rette Dieblit til at dreie, og benytter sin Maskine efter Forholdene til at give større eller mindre Fart, men dette lærer man ikke paa Skolebænken, det lærer man kun ombord paa Skibet. Der er saaledes to Ting, som det gjælder om for en Dampskibsfører at være fortrolig med, nemlig det theoretiske Kjenndskab til Maskinen og det praktiske Kjenndskab til Skibet. Da jeg har havt særlig Leilighed til at beskæftige mig med Lovforslaget, inden det kom frem her i Thinget, og ved denne Leilighed opstillede Fordringen om det praktiske Kjenndskab til Skibet, men Udvalget nu har fordrøet, at der skulde lægges Vind paa det theoretiske Kjenndskab til Maskinen, er der saaledes kommet noget Nyt frem. Naar jeg desuagtet er gaaet med til at stille Forslaget saaledes, som det er stillet fra Udvalgets Side, faa er Grunden dertil den, at her kun er Tale om en midlertidig Foranstaltning. Naar vi komme til selve Loven om Tillæg til Spærningen, vil der være Anledning til at gjøre de Principer gjældende, som jeg her har omtalt. Jeg maa indrømme, at ved den midlertidige Foranstaltning, som der her er Tale om, kunde der rejse sig nogle Vanskeligheder, naar man stillede den Fordring til Vedkommende, at de skulle have faret eet Aar som Førene af eller Styrmand paa større Dampskibe; thi det kan være vanskeligt for disse Folk at komme ind i denne Fart, saaledes som vor Dampskibsart for Tiden er bestaen, idet de fleste Dampskibe ere samlede under et større Seilskibs Bestyrelse, hvor de Kommanderende forstremmes fra ringere til høiere Grader, idet man bliver indenfor Krefsen af de en Gang Ansatte, og det saaledes bliver vanskeligt for